

EST

3/2009

VÝCHOD

III OBSAH

ROZHOVOR 3

ŽLUŤÁSEK

REPORTÁŽE Z
AKCÍ 4

SUPER ODPOLEDNE

PÁTRÁNÍ PO
ZANIKLÝCH
KLUBECH 6

331.KBS ZAÍCI

CO PODNIKÁ ... 7

JESTŘÁBI, MRAVENCÍ ...

ZÁŽITKY Z AKCÍ 8

BAHNO

AKTIVNÍ KLUBY 9

338.KBS WHOOK

SPORT-NESPORT 10

PARKOUR

POVÍDKA 11

MOURKA

ANKETA 13

BOTKY

VÝVĚSKA AKCÍ 14

KVĚTEN - ČERVEN

Zdravíme naše čtenáře.

Přinášíme Vám třetí číslo nejlepšího elektronického časopisu na východ od Prahy.

V tomto čísle se můžete těšit kromě již tradičních rubrik, na zcela novou rubriku Sport-nesport. Jako první Vám v této rubrice představíme, respektive Vojtaso, Parkour. K této rubrice jsme připravili celou řadu ilustračních fotek, kterými bude časopis proložen. Dále si můžete přečíst reportáž z první náborové akce k dlouhodobé hře Kontinenty. Bohužel došlo i k jedné z těch horších událostí a tou je odchod Topika z našich řad (více na str. 12).

Možná si všimnete i některých drobných změn v grafice. Příjemné počtení!

Redakce

REDAKTOŘI:

Stanislav Čaban - Wapi
Martin Svatoň - Svišť N°2
Matěj Správka

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:

Wapi a Svišť N°2

DALŠÍ ČLÁNKY:

Vojtěch Filsak - Vojtaso
Anna Hagarová - Žluťásek

E-MAIL: c.vychod@email.cz

WEB: spjf-vc.wz.cz

MADE IN VC - 20.KVĚTNA 2009

CHYBY VYRAZENY!

V DNEŠNÍM ROZHOVORU SE SEZNÁMÍME S MLADOU SLEČNOU Z NÁCHODA, KTERÁ PŘÍSPÍVÁ DO VÝCHODU REPORTÁŽEMI Z AKCÍ A FOTKAMI. ŽLUŤÁSEK SE PŘEDSTAVUJE...

.... „Ano, ano. Jmenuji se Anna Hagarová, 21. května mi bylo 15 a ve SPJF jsem asi 2 roky, jako stopařka.“

JAK JSI SE O SPJF DOZVĚĎELA?

„Asi ke 13. narozeninám jsem dostala od babičky Dobrodružství s Bobří stopou, později jsem se tedy díky této knížce přihlásila.“

VYVÍJÍŠ TEĎ JAKO STOPAŘKA NĚJAKOU AKTIVITU?

„Jezdím na akce, hlavně ve východních Čechách. A přispívám do Východu. Jinak asi nic.“

(NAPROSTO ODBOČUJE): „Víš co dělá lenochod, když hoří les? Hoří taky. Víš co dělám já, když se snažím jít na chodník? Létám. A víš co dělá Matěj, 15 metrů před cílem? Telefonuje že jsme se ztratili!“ SMĚJE SE, ČÍMŽ NARÁŽÍ NA ZÁŽITEČEK Z NÁBOROVÉ AKCE Z HOŘIC.

VRAŤME SE K TÉMATU. BYLA TVÁ AKTIVITA V MINULOSTI O NĚCO ROZŠÍŘENĚJŠÍ?
„Kromě Modrého života ne!“

NIC JINÉHO?

„Neeeee.“

JAKÉ DALŠÍ ZÁLIBY KROMĚ SPJF MÁŠ?

„Koně, kytaru a učím se cizí jazyky (angličtinu a francouzštinu).“

TAK SKVĚLÉ! KOLEGYNĚ KYTARISTKA. JAK DLOUHO HRAJEŠ A KDY TĚ UVIDÍME NA PÓDIU?

„No...asi měsíc“, (SMĚJE SE, AŽ TO DUNÍ).

AHA, TAK TO TA PÓDIA JEŠTĚ POČKAJÍ.

A CO KONĚ?

„Jezdím už asi pět let, ale nic moc neumím. Jsem na nejprimitivnější úrovni. Lehký parkour, drezúra...“ A ZNOVU SE SMÍCHEM DODÁVÁ: „S dobrým koněm se dá dělat spousta věcí.“

A JAK JSI NA TOM S LITERATUROU?

ČTEŠ OBČAS? A JAKÉ ŽÁNRY?

„Čtu dobrodružnou literaturu, sci-fi, fantasy i cestopisy... Většinou mám jednu knížku na den.“

OPRAVDU? TO JE DOCELA DOBRÝ VÝKON!

(ZAČÍNÁ SE HNĚD VYTAHOVAT): Nojo. Jde to. Harryho Pottera 5 jsem měla za jednu noc. Začala jsem v osm večer, o půlnoci si řekla, že půjdu pomalu spát, ve čtyři, že to nemá cenu. A bylo.“ Než se stačí člověk nadechnout, pokračuje:

„Jednou jsem měla opravdu extrém. Z knihovny jsem si přinesla Chatu v Jezerní kotlině, oba díly Devadesátky, obě Kroniky HOBŘ, Poklad Černého delfína a Tajemnou Rásnovku. To vše jsem měla za 5 hodin přečtené.“ (PRO TY MĚNĚ ZDATNÉ POČTÁŘE- TZN. 7 KNIH ZA 5 HODIN!).

JSI DOBRÁ, NENÍ CO DODAT. DÍKY ZA ROZHOVOR.

SUPER ODPOLEDNE PLNÉ HER PRO DĚČKA I TEENAGERY

SUPER ODPOLEDNE

Dne 16.4.2009 se v Hořicích konala náborová akce. V 11:04 jsem nastoupila do vlaku, ve Skalici nabrala Matěje a vydali jsme se směr Hořice. Ze Skalice do další zastávky s námi cestoval pes Gagarin:D. Když jsme byli v Hořicích, vyvstal palčivý problém. Kudy teď? Dali jsme se rovně s tím, že se někam dostat musíme. Pak psal Wapi, ať koupíme 5 pytlíků bonbonů na paragon. V Penny. A teď kde je Penny. Tak jsme šli, cestou jsme potkali 4 střední

Trefí nebo ne?

a jednu základní školu, ale Penny furt nikde. Tak jsme šli, Wapi psal, že to je při cestě, cest tam bylo celkem dost...Pak Matěj uviděl ceduli Penny, a tak jsme za ní šli. Jenže místo Penny tam byla Billa. A Matěj že do Billy nepůjde, že Wapi psal do Penny a že půjde do Penny...Jenže Penny tam nikde nebylo... Pak se naštěstí vynořilo ze zatačky, a i když byla Billa blíž, šli jsme do Penny. Tam jsme koupili 5 balíčků bombónů na paragon, čokoládu pro mě a mandle pro Matěje. Pak jsme zase šli rovně, odbočili doleva a pak Matěj uviděl pár stromů a řekl, že tam to určitě bude. Pak jsme diskutovali o tom, jestli může ze stromu vyrůstat okno, a když jsme byli asi 15m před zahradou, tak se Matěj rozhodl, že jsme se ztratili a zavolal Wapimu:D.

Ariadnina nit

REPORTÁŽE Z AKCÍ

SUPER ODPOLEDNE

Na zahradě kluci pokořovali rekord ve stavění stanu a my jsme šli připravovat hry. Našli jsme Wapiho hlavu (starou kraví lebku), vhodnou větev

na přehození lana (s čímž byly trochu potíže), Wapi natáhl Ariadninu nit, Matěj připravil překážkovou dráhu, já zatloukla Blbárnu a Svišť radil.

Wapiho hlava

Pak už nezbylo než čekat na valící se davy. Jenže davy se jaksi nevalily... Pak se k nám přidal File, který nás ovšem záhy opustil, a pak zase dlouho nic... Když už jsme měli sepsanou prezenčku a všechny závody

vyladěné do posledního detailu, konečně přišel návštěvník a to v podobě skautky Ivety, ke které se po chvíli připojila i její kamarádka. Zahrály si Blbárnu,

šly po Ariadnině niti, Iveta si troufla i na Matějovu dráhu a pak už musely jít... Potom zase dlouho nic, všichni byli asi na pouti, i Svišť uznal, že Wapi podcenil propagaci. Příště by to možná chtělo barevnější plakátky,

Matějova dráha

oranžová je přeci jen trochu fádni... Poslední závodníci byli dva, šli po Ariadnině niti a jedna z nich i překážkovou dráhu, ale to bylo, co se týče návštěv, vše. Tak jsme si řekli, že si zazávodíme sami se sebou. Závodili jsme na překážkové dráze, výsledky jsou následující:

1. místo Wapi

00:48:97

(to nechápu)

2. místo Matěj

01:00:00,

3. místo Svišť

01:02:88

4. místo Žluťa

01:05:31

5. místo Iveta

01:20:72

Pak chtěl Svišť závodit ještě v Blbárně, výsledky se ovšem bohužel nedochovaly.

Návštěvnost byla pod očekávání nízká, příště by to asi fakt chtělo zlepšit propagaci... Asi nejlíp barevný plakátky...

WAPIHO DODATEK:

PROPAGACI JSEM NEPODCENIL.

SVIŠŤŮV DRB. KE VŠEMU

PLAKÁTY BYLY BAREVNÉ.

JÁ CHTĚL BÍLÉ.

III PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH

331. KBS Zajíci

Pátrání po zaniklém 331. KBS Zajíci bylo mnohem jednodušší, než mé předchozí pátrání po Sedmičce. Protože klub Zajíci byl založen „jen“ před třemi lety, byla vysoká šance, že adresy, které členky klubu uvedly při jeho registraci, platí ještě dnes. Postupoval jsem stejně, jako jsme postupovali s Wapim během prvního dne pátrání po Sedmičce. Na internetu jsem zadal jednotlivé adresy a na mapě se mi ukázal dům, který adrese odpovídal. Pak už jen stačilo si přibližnou polohu domu zapamatovat a mohl jsem vyrazit. Do Říkova, vesnice kousek západně od Skalice, kde všechny členky před třemi lety bydlely, jsem na kole dojel za pár minut. Podle čísla jsem se snažil najít dům, ve kterém jsem doufal, že stále bydlí sestry Milena a Vendula Vaňkovi. Nejdříve jsem vjezd přehlédl, ale když jsem se otočil, protože jsem věděl, že už jsem moc daleko, a vracel se zpět, všiml jsem si cedule s číslem domu 30 a sesedl z kola. Nahlédl jsem otevřenými vraty do dvora, nikoho jsem však neviděl.

Začal jsem tedy obhlížet branku, zda někde nenajdu zvonek, když najednou jsem si všiml pána, který právě vycházel z nějaké garáže. Dodal jsem si tedy odvahy, vešel dovnitř a zeptal se ho, jestli tu bydlí Vaňkovi. Odpověděl mi, že ano, načež jsem mu řekl, koho hledám a on mě zavedl k zadnímu ze dvou domů, ke kterým dvůr patří. Otevřel vchodové dveře a zavolal nahoru, že přišel nějaký kamarád. Za chvíli se ve dveřích objevila hnědovlasá dívka, a to jsem již stál před členkou klubu, Milenou. A tak jsem vysvětlil, proč jsem vlastně přišel. Veprostřed vysvětlování se najednou ozval smích a ze dveří vyšel Milenin tatínek, kterého jsem dost pobavil, a pozval mě nahoru, kde jsem vše vysvětlil dopodrobna. Nakonec jsem si vzal e-mailovou adresu, rozloučil se a poděkoval a jel domů. Po příjezdu jsem zformuloval několik otázek a odeslal je mailem. No a druhý den jsem se dočkal odpovědí.

331. KBS Zajíci byl založen třemi dívkami - sestrami Vendulou a

Parkour

Milenou, a jejich kamarádkou Sabinou - asi před třemi lety. Vendule je nyní 15, Sabině s Milenou 13 let, a všechny chodí na základní školu do České Skalice. O SPJF se dozvěděly z časopisu Moje první noviny, kde byla stránka Sdružení, a nakonec se rozhodly založit si klub. Ten byl činný asi rok a pak ho rozpustily.

NAPSAL MATEJ

CO PODNIKÁ ...

WHOOK, SPRÁVNÁ TROJKA ...

A JE TU ZASE VAŠE OBLÍBENÁ RUBRIKA. MÁME ALE ŠPATNÉ ZPRÁVY, PROTOŽE KLUBY SPRÁVNÁ TROJKA A WHOOK ZDE MAJÍ SVÁ HLÁŠENÍ ASI NAPOSLEDY...

...338. KBS WHOOK,
MNICHOVO HRADIŠTĚ

Whook už nefunguje jako Klub Bobří stopy. Jeho členové se už nescházejí na žádných schůzkách.

Každý má své záliby, kterým se naplno věnuje. Volleyball, parkour, karate... Je ale možné, že se na nějakých akcích SPJF ukáží.

... SPRÁVNÁ TROJKA,
NOVÝ ROKYTNÍK

V tomto klubu není oceňována Topikova aktivita. Klub, který má tři členy, téměř nic nepodniká. Topik něco na schůzku připraví. Šušu ani nepřijde a Údíkoví se do ničeho nechce. Tento klub skomírá, uvidíme jak dopadne. Každopádně, Topik je i stopařem BS a jezdí na akce, takže ten se neztratí.

... 240. KBS MRAVENCI,
ČESKÁ SKALICE

V poslední době jsme se sešli 3x, ale jen jednou jsem byl na schůzce přítomen já. Během všech schůzek jsme se nejvíce věnovali fotbalu, kterýžto jest hrou zábavnou a chytlavou. Kromě schůzek se pak konala pouze „dočišťovací“ akce v Ratibořicích, které se však za nás zúčastnil jen David.

..327. KBS JESTŘÁBI,
ČEREKVICE NAD BYSTRICÍ

Od vydání druhého čísla Východu jsme měli strašně málo akcí a naše úroveň poklesla. Věčně někdo nemohl. Podnikli jsme jen dvě schůzky. Za zaznamenání stojí velký Závod paměti, který jsme hráli na 19. schůzce. Byl složen z různých obměn kimovky a dalších her na paměť. V pátek května jsme také byli znovu v tělocvičně. Zde jsme plnili hlavně disciplíny do Soutěže tělesné obratnosti, která trvá do 20. června a bobříka mrštnosti.

PŘIPRAVIL WAPI

ZÁŽITKY Z AKCÍ

TENTOKRÁT NÁM BUDE VYPRÁVĚT
MATEJ Z MRAVENCŮ O PŘÍHODĚ ZVANÉ
BAHNO.

BAHNO

Dlouho jsem si nemohl vzpomenout na nějakou klubovní příhodu, která by byla nějak zajímavá nebo zábavná a tedy stála za zveřejnění, až nakonec mi Dan připomněl jednu...

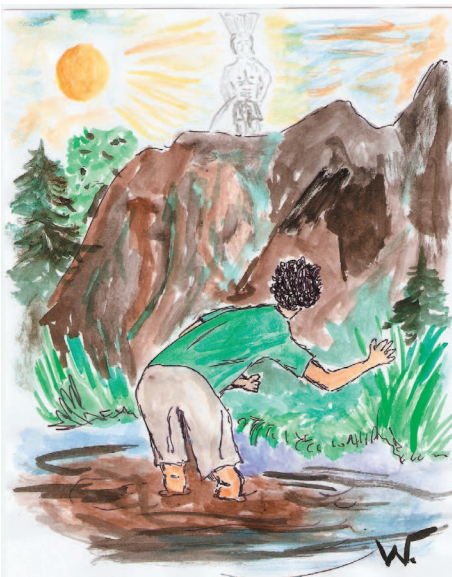
Jsou tomu již dva roky, co pro náš klub připravil Ferda zajímavou hru. Asi před týdnem jsem našel svůj starý zápisník a tam jsem objevil právě

zápisky k této hře: jmenovala se „Po stopách Dinových“. Din byl indián, který se snažil podle různých stop nalézt poklad, který mu měl dopomoci stát se králem jeho kmene. Po dlouhé cestě a mnohých útrapách se mu toto nakonec podařilo, stal se králem a království bylo přejmenováno... . My jsme se na pár hodin stali archeologickým týmem,

kteří se snažili postupovat stejně jako Din, aby zjistil, jak se tato mocná říše vlastně nazývala.

Byl krásný jarní den, teplota myslím kolem 20 °C, po nebi sem tam přeplul nějaký mráček. Podle první stopy, kterou nám předal Ferda ještě před tím, než odešel, a kterou jsme nejprve museli rozluštit, jsme se vydali k Bažantnici (což je oblast údolí řeky Úpy mezi Skalicí a Ratibořicemi), konkrétně ke splavu, kde jsme po chvíli našli další stopu. A tak jsme

pokračovali dál. Nejprve po vysoké stráni na jedné straně řeky, po překonání mostu pak po louce na straně druhé. Nakonec jsme opustili údolí řeky a vydrápali se k Skautské poradní skále, kde jsme zjistili, že nová země Numerů je Dinandie. A pak jsme šli zpátky. Vrátili jsme se zpět na cestu v údolí, a vydali se směrem ke Skalici. Ale rozhodli jsme se, že nepůjdeme po cestě, ale po louce ke splavu, ten přejdeme a na chvíli se u něj zastavíme. K tomu

však bylo třeba překonat metr až metr a půl široký potok vedle cesty. První se rozeběhl Kuba a zdárně vodu překonal. Povzbuzen jeho úspěchem se rozhodl Bafon, že potok překoná skokem přes širší místo. Udělal pár kroků zpátky, aby měl dostatečný rozběh, nabral rychlost, odrazil se, přeletěl vodní plochu a zabořil se po kolena do

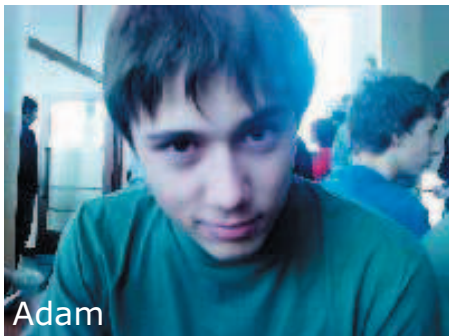
rozměkklého bahna na druhé straně. Po chvíli jsme se vysmáli, všichni až na Dana potok překonali a Bafona vytáhli. Ale Dan se rozhodl, že musí Bafona trumfnout, proto si vybral místo, kde na druhé straně bahno nebylo. Ale ono tam bylo, což v zápětí poznal i sám nešťastný letec. A tak jsme se vzdali plánu na návštěvu splavu a šli přímo k Ferdovi domů, abychom stihli vyčistit Bafonovy kalhoty, se kterými by ho do autobusu domů řidič nejspíš nepustil.

AKTIVNÍ KLUBY

DNES SE BUDEME VĚNOVAT 338.KBS
WHOOK Z MNICHOVA HRADIŠTĚ

338.KBS WHOOK

Ahoj, představím náš klub Whook a přidám pár historických bodů, které alespoň trošičku ovlivnily chod naší party. Dohromady jsme se začali stýkat asi kolem 4. až 5 třídy. Byl jsem to já (Vojtas), Honza (Stěpik), dva Ondrové a Kačka. V

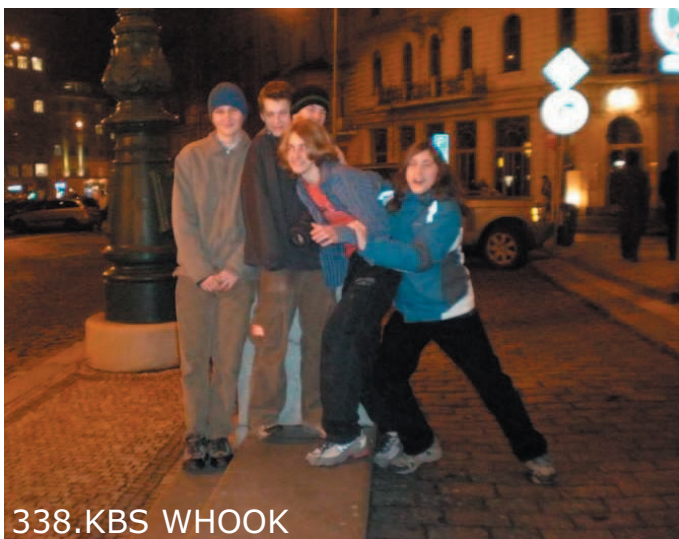
Adam

této sestavě jsme postavili bunkr zakopaný ve vrcholku hromady hlíny, která byla blízko staveniště nových domků. Měl hledět ze všech možných trubek, které jsme zde našli a po-

mocí výkopů pro kabely a elektriku jsme se pohybovali po celém staveništi nepozorovaně jako vojáci v zákopu. Tak nějak jsme neřešili jestli jsme klub nebo gang nebo já nevím co ještě. Prostě jsme si hráli. Následně nás opustila Kačka a tak jsme do zákopu přibrali Adama. Důležitým bodem naší historie byla určitě výprava na

Káčov, při které jsme objevili míso pro bunkr číslo 2. Od té doby jsme neustále chodili jenom na to místo. Další personální změnou byl odchod Ondry J. V této sestavě jsme asi vydrželi nejdéle a naší náplní bylo především výletování a spravování bunkru. Poslední fází byl nedávný příchod Kuby a Tomáše. Bylo to v období, kdy začínala dlouhodobka Karakum. V tomto počtu jsme vydrželi až dodnes ale už se dávno nedá říct, že jsme tradiční klub. Každý z nás si pomalíčku nachází koníčky jiné než ostatní a tak jsme nyní taková parta kamarádů, kteří spolu jezdí na školní výlety, sportují spolu a všechno možné, ale cítím, že ty staré časy se už nevrátí.

KAŽDOPÁDNĚ SE MŮŽETE KOUKNOUT DO NAŠÍ KRONIKY NA SERVERU IKLUBOVNA, KDE JE TOHO HODNĚ NAPSÁNO. TAKÉ MŮŽETE NAVŠTÍVIT NAŠE STRÁNKY WHOOK.WEBZ.CZ. VŠECHNY VÁS ZDRAVÍM A AŽ SE VÁM DAŘÍ.

338.KBS WHOOK

SEPSAL VOJTASO

PŘINÁŠÍME VÁM SLIBOVANÝ ČLÁNEK O FENOMÉNU ZVANÉM PARKOUR.

Ahoj, pokusím se vám osvětlit temná zákoutí sportu-nesportu zvaného Parkour. Bude pro mne velmi složité vysvětlit to, co se vlastně pořád učím.

PARKOUR

Ne náhodou jsem napsal sport nesport. Většina parkouristů se přiklání spíše k označení disciplína, protože v parkouru se nesoutěží. Většina traceurů, tedy lidí trénující parkour, se snaží ostatním pomáhat a ukazovat jak trénovat, čeho se vyvarovat atd.

Za objevitele parkouru je považován francouz David Belle. Začal hledat cestu přes překážky na předměstí Paříže. Následovali ho další a další a dnes je tato aktivita rozšířena po celém světě a může za to především internet.

Většina lidí vidí na internetu video, kde mladíci skáčí po městě a říkají: „To je parkour.“ A mají pravdu, ale zdaleka ne celou. Parkour je totiž ne jen to známe přeskakování překážek, ale je to i umění se vyrovnat s psychickými problémy. Přináší s sebou i filozofickou stránku

věci a další skutečností je také strach. Strach můžete mít z čehokoliv a nemůžete ho odstranit, ale můžete s ním pracovat. Překonám strach a přeskočím ze zábradlí na zábradlí a zjistím, co proto musím udělat. Parkour rozvíjí kreativní myšlení a pomáhá poznat sám sebe. Když bych měl říct, proč jsem si vybral parkour jako způsob trávení volného času, řekl bych, protože v něm cítím skautství dneška. Ti správní a zkušenější traceuři se chovají jako skauti za dob kdy byli respektováni a šli příkladem mládeži. Například se pořádají akce typu „Leave no trace“, při kterých si uklízíme oblíbená tréninková místa. Je to taková naše daň městu za to, že můžeme využívat jeho prostředí pro naši zábavu. Doufám že jsem tímto článkem alespoň trochu nastínil, co parkour zhruba je, ale věřte, že pochopit parkour můžete jen tehdy, když ho sami budete vytrvale trénovat. Já sám se pořád učím, přicházím na nové možnosti a mé názory se neustále mění. Každopádně ten, kdo by se chtěl dozvědět více, tak ať navštíví stránku www.parkour.cz, na které je vše vysvětleno a na fóru se můžete potkat s nejzkušenějšími lidmi z republiky a může se na cokoliv zeptat.

MOURKA

Konečně se udělalo pěkné počasí. Po několika dnech, kdy sužoval krajinu prudký liják, vysvitlo slunko. A hřálo, na květen, až moc. Před malým domkem zastavilo auto. Vystoupili z něho dvě osoby. Petr s mamkou. Petr nesl těžkou tašku s nákupem pro babičku. Otevřel vrátka a rozhlédl se po babiččinyh záhoncích. Jak vše rychle vykvetlo! Ale Petr na rozhlížení nemá moc času.

Otevírají se dveře a z nich už vykukuje rozesmátá babička. „Tak vás tady vítám“, spouští hned babička. „Pěťo, uvařila sem ti knedlíčky s jabkama, jak je máš rád.“ Ale Petr nemá hlad. Chce se jít podívat na zahradu, co se za posledních čtrnáct dní změnilo. „No, to si dám rád, babi. Ale nejdřív se mrknu na zahradu. Mám hodit slepicím zrní?“ zamlouvá Petr. „Tak jo. Ony jsou potvory pořád hladový.“ Babička se

otáčí, udělá pár kroků ke dveřím, ale vtom se rychle obrátí a zakončuje: „Ale pak přijď na ty knedlíky.“ Petr seběhl několik pískovcových schůdků, vedoucích na zahrádku. Nakročil na pěšinku vedoucí ke slepicím, ale zarazil se. Vpravo, mezi stébly nedávno posekané trávy, se něco pohnulo. A ještě se k tomu ozvalo ptačí zaštěbetání. Zkušené ucho Petrovo hned určilo, že jde o malého vrabčáka. Jak jich v posledních letech ubylo! Byl opravdu rád, že se vrabci uhníždili v budce,

POVÍDKA

MOURKA

původně určené pro sýkorky. Jak je vidět, mladí vrabci už se vylíhli, dokonce už opustili i budku. Opatrně došel k ptáčeti. To se pokusilo vzlétnout. Marně. Kluk jej obratně, ale jemně chytil. Vrabčák na něho ustrašeně koukal. Ani se nepohnul. Teprve když ho začal Petr zlehýnka hladit, trochu se uklidnil. Načepýřil se a začal poskakovat po dlani. Pro člověka, který má rád přírodu, nádherná podívaná. Ale najednou se nad Petrem začal ozývat rozzlobený hlas. Táta vrabec přiletěl své dítko nakrmit, ale ono je uvězněno dvouhým obrem. Petr ptáčka položil na zem a pomalu se vzdálil ke slepicím. Tak se schoval za kurník a sledoval, co se bude dít. Starý vrabec ještě chvíli poskakoval po větvích jabloně. Potom se rozhlédl a slétl k mláděti. Pobyl u něho sotva pár vteřin, pak

zase letěl shánět potravu. Mládě osiřelo. Pudově dohopsalo pod rozkvetlou pivoňku, kde se přimáčklo k jejím stonkům. Nastalo ticho, které však netrvalo dlouho. Z jabloně se zase začal ozývat výstražný křik. Petrovi bylo jasné, že o něm vrabec neví, a tak pátral zrakem v trávě okolo bezmocného vrabčáčka. Táhle! Ale už je pozdě. Mezi kopřivami se mihlo pružné mouraté tělo. Kočka dopadla s přesností pod listy pivoňky. Ozvalo se jen slabé vypísknutí a z pod keříku vyšla Mourka, s ulovenou kořistí v mordičce. „To snad ne“ pomyslel si Petr. „Tak po tobě jsem tady nacházel zbytky roztrhaných ptačích těl...“ Rozmrzele šel domů, kde zasedl ke knedlíkům. „Babi,“ začal nerozhodně, „měli bychom dát pryč Mourku. To ona má na svědomí ty ptáky...“

NAPSAL WAPI

Parkour

Já opustil Vás,věřte, s bolestí,
já miloval Vás celým životem,
já pro Vás žil jsem a pracoval,
svě srdce za živa Vám daroval.

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným a přátelům smutnou zprávu, že nás opustil náš drahý a milý kamarád, přítel a velmi vzácný člověk

TOPIK

Tomáš Moravec

Děkujeme všem,kteří tichou vzpomínkou
uctí jeho památku v chrámu Páně

Jméнем přítel:

Než odešel stačil ještě říct: "Asi
jsem dosáhl svého psychického
vrcholu a začínám se vracet do
dětství."

Jeho poslední slova:
Myslím, že moje psychická
nedokonalost ze mě dělá
pravého Topika.

MINULÁ ANKETA

CO SI PŘEDSTAVÍTE PŘI VYSLOVENÍ SLOVA VÝCHOD?

ČÁP

Po vyslovení slova Východ si představím na okamžik mapu, někde v okolí Turecka a Íránu a pak se můj pohled přenesse severněji a já vidím ponejprv poušť přerušenu jen zřídka vodním kanálem, železnicí nebo silnicí a za ní hory, nejprve zelené, poté šedivé se sněhem na ostrých vrcholech. A ještě někde dál je Sibiř, plná bažin a protkaná nejdelsí dráhou světa. Ale to už začínám přemýšlet, zda se to píše s velkým nebo malým V a obrazy mizí.

ŽLUŤÁSEK

Při vyslovení slova východ si představím východ slunce.

KOLOBOTY VS. TENISKY

MAJÍ O KOLEČKO NAVÍC	0:1	KOLEČEK MAJÍ TAK AKORÁT
MUŽEŠ TO S NIMI ROZJET	1:0	S NIMI TO ROZJEDEŠ LEDA NA KOLE
DNESKA LETÍ ŠIROKÉ BOTY	1:0	IN JSOU TAK NA HŘIŠTI
ZKUSTE V NICH PARKOUR	0:1	PARKOUR V NICH VYROST

A co váš názor jdete s módou nebo se držíte starých dobrých tenisek?

Vaše odpovědi posílejte buď na e-mail c.vychod@email.cz nebo na telefonní číslo 776256272 (Svišť N°2) .
Odpovědi posílejte do 7.června

VÝPRAVA ZA TAJEMSTVÍM HRADU POTŠTEJN aneb MOŽNÁ NAJDEME I KLOKAD...

KDY:

Sobota 20.6.2009

KDE:

Litice nad Orlicí, Potštejn

SRAZ:

Hradec Králové

hlavní nádraží

u odjezdů

v 7: 50

odjezd 8:03

nebo Litice nad Orlicí,

nádraží v 9:15

NAVRAT:

předpokládáný příjezd

do Hradce Králové je

v 16:54 nebo v 18:54

podle zájmu

PRO KOGO:

Pro všechny zájemce o luštění, šifrování, hledání, objevování, nalézání, poznávání, putování a setkání s kamarády z naší východočeské pobočky SPJF

INFORMACE

A KONTAKT:

luckacer@seznam.cz

Za východočeskou pobočku SPJF se na Vás těší Dudla

S SEBOU:

TUŽKU, PAPIR (V HLAVĚ ASI VŠECHNO NEUCHOVÁTE – I KDYŽ NECHCI NIKOHO PODCENIT), PLAVKY (NENÍ VYLOUČENO KOUPÁNÍ V DIVOKÉ ORLICI), PENÍZE NA VLAK A VSTUPNÉ – ZAPOČÍTÁNO VSTUPNÉ DO OBOU HRADŮ, NEJSPÍŠE VŠAK NAVŠTÍVÍME POUZE JEDEN (STUDENTI 75 + VLAK, DOSPĚLÍ 95 + VLAK) A VŠE, CO POTŘEBUJETE K PŘEZÍTÍ JEDNODENNÍ VÝPRAVY (MYSLÍM, ŽE TO KAŽDÝ DOKÁŽE POSODIT NEJLÉPE SÁM)

Parkour

KLOKANÍ KAPSA

aneb otevřené mistrovství Jižního kříže

Příležitost pro každého/ou kdo se nebolí sportu a rád/a změří síly a ostatními na nejednom kolbišti. Stačí k tomu málo, se svými dospělými fanoušky (matery, doktory, mazoretkami, delegáty...) přicestovat nebo přijít v neděli dopoledne do areálu Nového rybníku v Příbrami. No a při téže příležitosti a svazky můžete jít/jít domů s putovním pohárem otevřeného mistrovství Jižního kříže. Neboj vyhrává každý kdo závod dokončí.

Jaké lze získat putovní pohár? Mistrovství Jižního kříže se skládá z deseti disciplín. Ten kdo získá ve všech disciplínách nejvíce bodů, stane se tím jehož jméno bude zapsáno na podstavci poháru.

Můžete se těšit i na bohatý doprovodný program. Tak co jedeš/přijdeš?

Kdy? Kde?

31. května 2009 (neděle)

začátek v 9:30

- možno přicházet kdykoli v průběhu, leč vyhlášení výsledků bude pro všechny naráz

ukončení soutěží v 12:30

vyhlášení výsledků ve 13:00

- předání medailí a poháru

Příbram, areál Nového rybníku

Kdo?

holky a kluci od 4 do 15 let

Pořadatel

OS Klub Pathfinder

společně s:

kmenem Mohawků Příbram

a Q - klubem Příbram

Informace: Teodor Knobloch – tel: 724 211 491, e-mail: tekno@seznam.cz